

411

Ἀγοραπωλησία

φ. 227^{Γ-Υ}

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 30/
 εἰς / τὸ σπῖτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ πανοσιώτατος / ἐν
 ἱερομονάχοις κύρ Μακάριος Γεωργίου Μανώλη / ἀπὲ τ' Ἀπε / ράθου / καὶ ἀπὲ
 τὸ ἄλλο / μέρος ἡ κερά Ρήνη Γεωργίου Πασκάλη καὶ γυνὴ Ἀποστόλη Πεόρου /
 τοῦ Γιάννη ἀπὸ τὸ Φιλότιν λέγοντας ἡ ἄνωθεν Ἐρήνη τὸ πῶς νὰ / ἔχην καὶ νὰ τῆς
 εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν της ἓνα κομμάτιν χωράφιν / λεγόμενον κοπριά με συκιές
 μέσαν εὐρισκόμενον μέσαν εἰς τὸ / χωρίο τοῦ Ἀπεράθου τὸ σύνμπλιο τοῦ σπιτιοῦ
 τοῦ παπᾶ κύρ Νικόλα Σαρῆ / καὶ σύνμπλιον τοῦ χωραφιοῦ τοῦ Πασκάλη Γεώργην
 Πασκάλη καὶ σύνμπλιο / τοῦ χωραφιοῦ τοῦ Καρπαζᾶ τὸ ὅποιο χωράφιν καθὼς
 εὐρίσκεται / με τὶς συκὲς του καὶ με ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ ποσσέσαν του ἀπὸ
 τὴν / σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδειν τον καὶ πουλεῖ το τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην ἱε-
 [ρομονά] / χου παπᾶ κύρ Μακαρίου διὰ ρεάλια τρία ἥμισυ ἡγου νούμερο 3 1/2/
 καθὼς ἀνα[με] / τάξυν τος ἐσυνφωνήσασιν τὸ ὅποιο πρᾶμα ἡ αὐτὴν Ἐρήνην τοῦ
 τὸ δίδειν με [τὴν] / κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν ὁ εἰρημένος παπᾶ κύρ Μακάριος λογα-
 ριάζειν νὰ κτίσῃν [ἐ] / κκλησία μέσαν εἰς τὸ εἰρημένον πρᾶμα καὶ κτίζοντάς την
 νὰ γράψῃν τὴν ἄνωθ[ε] / Ἐρήνη καὶ τὸν κύρην της Γεώργιον καὶ τὴ μητέρα της
 Σαβαστὴν καὶ τὸ μπεθερόν της Πέρον / καὶ πεθεράν της Μαρία καὶ τὴν λαλάν της
 Καλὴ τὰ ὅποια ἔξε ὀνόματα νὰ γροῖ / κοῦνται εἰς πληρωμὴν τοῦ εἰρημένου πρα-
 μάτου καὶ πάλι ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν / ἀφέντης ἱερομόναχος νὰ εἶναι κρατη-
 μένος εἰς τὴν Θεῖαν του Μυσταγωγία νὰ παίρ / νη μερίδα εἰς τὰ ἄνωθεν ὀνόματα
 ἕως νὰ κτίσῃν τὴν ἐκκλησία / νὰ τὰ γρά / ψῃν εἰς / τὴν Ἀγί / α Πρόθε / σιν / καὶ
 σὲ πὲρ σὸρ / τε καὶ δὲ κτίσει τὴν ἐκκλησία νὰ τὶς μνημονεύῃν ἕως φόρου ζωῆς του.
 Ὅθεν τὸ αὐ / τὸν πρᾶμα ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίδειν εἰς τὰς χεῖρας του
 νὰ τὸ κάμῃ ὡς / θέλει καὶ βούλεται καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ βρεθῇν τινὰς
 νὰ δώσῃν πείραξιν / ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὀμπλιγάρεται
 ἡ αὐτὴν που / λήτρα καὶ τὰ καλὰν της ὅθεν καὶ ἂν εὐρίσκονται νὰ μαντινιέρου καὶ
 νὰ ντεφεντέρου / εἰς πᾶσαν ἐναντίον πού ἤθελε λάχῃ διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμολο-
 γώντας / ἡ ἄνωθεν κερά Ρήνη ἡ πουλήτρα πῶς ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβεν τὰ τρία ἥμι-
 συν / ρεάλια ἀπὸν τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴν καὶ κράζεται σατισφάδα καὶ κοντένταν
 / καὶ εὐχαριστημένη ὡς ἄνωθεν γράφομε. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας γρα-
 / φῆς βάζου καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἡτοῖν 5/ ὁ ἄλ-

λη / λογήσας καὶ ἀθετήσας νὰ τὰ ζημιούται καὶ πάλι ἡ παρὼν νὰ ἔχην τὸ στέρεον
βέ / βαιον καὶ ἀχάλαστον βεβαιώνοντάς τον καὶ με ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι
γρά / φου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμα δίδει του ἐξουσία νὰ βάλῃ καὶ τὸ
παράβγαλμα ὁ / ποὺ εἶναι ἀπὸ κατωθιὸ ἀπὸ τὸ εἰρημένο πρᾶμα ἀπὸ τῇ μεριᾷ τοῦ
δωμάτου τοῦ σπιτιοῦ / τοῦ Ἀντώνη τοῦ Μπούμπλη νὰ τὸ βάλῃ μέσαν στὸ ἴδιον
πρᾶμα λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν / ἂν ἴσως καὶ γυρεύου τίς μπαράδες τῶν συνκιῶν
κατὰ τὸ ταχίριν νὰ τίς δίνη ὁ αὐτὸς / ἀγοραστής.

/ — Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

412

Μαρτυρία

φ. 228^Γ

/ Ἐβγαλμένο φύλλον 234

/ [168]4 ἐν μηνὶ Μαΐου 18/ ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ
ὁ / [πο]γράφοντος νοτάριου ὁ κύρ Μανώλης Γλινὸς καὶ ὁ κύρ Ἰωάννης Κασκανῆς
/ ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ παπᾶ κύρ Γεωργίου Νομικοῦ λέγοντας ὁ εἰρημένος παπᾶ κύρ /
Γεώργιος πὼς ἐχρεώσται τοῦ ποτὲ Ντελλα-Ρόκκα τριάντα ρεάλια καὶ / εἴχασιν γράμ-
μα καὶ ταιριασμὸν ὅτιν νὰ παίρνη ὅλο τὸ κρασὶν τοῦ ἀμπελιοῦ ὁ / ποὺ εἴχασιν μαζὶν
παντοτινὸ ἥγου τὴν μπάρτη τοῦ παπᾶ καὶ νὰ τοῦ τὸ παν / τάρην εἰς τὸ κεφάλι ἕως
νὰ ριφαιστῇν εἰς τὰ τριάντα ρεάλια. Ὅθεν / οἱ ἄνωθεν Μανώλης καὶ Ἰωάννης μαρ-
τυροῦ καὶ λέσιν ἀπάνω στήν ψυχὴν τος καὶ εἰς / φόβον Θεοῦ καὶ ἐνμπροσθεν τῶν
κάτωθεν ἀντιμαρτύρων πὼς ἀπὲ τὸν και / ρὸν ἐκεῖνον ὁποῦ ἐπῆρε ὁ παπᾶς τὰ ἄνω-
θεν ρεάλια εἶχεν τοὺς ἄνωθεν / καὶ ἐκουβαλούσασιν του τὸ κρασὶν ἀπὸ τὸ λεγόμενον
ἀμπέλιο καὶ ἐπήγαίναν το εἰς / τὸ μαγατζὲ τοῦ προλεγόμενου Ντελλα-Ρόκκα ὡς λέσιν
εἶναι ὡς 5/ χρόνοι ὁ / ποὺ δὲν ἐκουβαλήσανσιν αὐτοὶν πλέα καὶ λέσιν πὼς ἤκανε
τὸ λεγόμενον / ἀμπέλιν χρόνον παρὰ χρόνον πότε δέκα μέτρα πότε δώδεκα καὶ
περισσότερον / καὶ ὀλιγώτερον καὶ ἔτzi τὴν μπάρτη τοῦ παπᾶ τὴν ἐπηγαίνασιν
ὅλην στοῦ προλεγο / μένου Ντελλα-Ρόκκα. Τοῦτον ὅλο μαρτυροῦσιν οἱ αὐτοὶν εἶναι
καὶ οἱ δύο γέροντες ὁ / Ἰωάννης ὡς χρονῶ ἀπάνω κάτω ὡς 75/ χρονῶ καὶ ὁ Μανώλης
ὡς 70/ χρονῶ ἀπάνω / κάτω. Οὕτως μαρτυροῦσιν καὶ ἄλλον δὲν κατέχουν.

/ — Μανώλης Διακονόπουλος ἀπομάρτυρας στὰ ἄνωθε.—

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης ἀντιμάρτυρας στὰ ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

